Linh Đức

Lặng Lẽ

(Tặng T., người hùng Biệt cách Dù Trung Đoàn 81, đã mất một mắt trong trận tử thủ An Lộc năm 1972.Kính Tặng những người hùng Mũ Đỏ đã hy sinh cho Tổ quốc VN trên khắp 4 vùng chiến thuật.)

Anh trở về sau mười năm tù tội,
Con phố buồn, lầy lội giữa đêm mưa.
Ngọn đèn vàng không soi đủ lối xưa,
Nhà lụp xụp, mái xiêu sao xa lạ.

Anh không chết dù xác thân tàn tạ,
Vẫn oai hùng, dù đày đọa giặc quân.
Đã bao lần vì chính nghĩa quốc dân,
Tay ghì súng nguyền hy sinh đại nghĩa.

Đời Mũ Đỏ anh dọc ngang đây đó,
Dáng oai hùng ngạo nghễ chín từng mây.
Hay âm thầm trong cô tịch bao vây,
Đem nhân ái, hòa bình cho dân tộc.

Những ngọn đồi hay dốc cao, núi trọc,
Đêm hãi hùng làm quân giặc chạy xa.
Ánh hỏa châu không soi sáng hồn ma,
Poncho lạnh, nhớ Mẹ già quay quắt.

Nhớ vợ hiền nơi quê nhà xa lắc,
Những đêm buồn không chắc khỏi trong mơ
Kể chuyện cho con, hay hát u... ơ...

Mắt nhuốm lệ hay ơ hờ trông đợi.
Những bạn bè bị thương hay hấp hối,
Giữa đêm đen trông đợi một tin nhà.
Hay im lìm trong khoảng trống bao la,
Tia hy vọng xót xa nguồn hy vọng.

Những năm trường phiêu lưu vùng chiến thuật,
Vẫn oai hùng theo kỷ luật nhà binh.
Trên chiến đầu anh tận tụy hành quân,
Đem hạnh phúc bình yên cho dân tộc.

Anh còn nhớ những đêm dài An Lộc,
Lũ giặc thua, la khóc giữa đêm đen.
Những hoang tàn vì pháo kích, đạn bom,
Và mộ địa vẫn còn danh Tử Thủ.

Ôi chiến tranh, xót xa nhòa tiếng thở,
Mười năm tù anh gõ nhẹ hồn riêng.
Hoàng Liên Sơn, anh thề nguyện bản thân.
không sợ giặc chôn chìm tim sắt đá.

Những cơn sốt không làm anh băng giá,
Cơn mưa phùn không lấp vết đau thương.
Nắng phương Nam còn rong ruổi bước chân,
Tim anh ấm, dù nằm trong xó lạnh.

Nay anh về, sao xóm làng hiu quạnh?
Hỏi ra thì... người lặng lẽ ra đi.
Xóm làng xưa giờ chỉ tấm mộ ghi
Tên người cũ, thầm thì trong giấc mộng.

Nay Tháng Sáu về, ghi danh anh dũng,
Nén hương lòng còn nung nóng tim anh.
Nhớ bạn bè nằm trong nấm mộ xanh
Vì Tổ Quốc, Vì Nhân Dân... Lặng Lẽ...

Linh Đắc

Giọt Nắng Hồng

Hôm nay em đợi mùa thu đến,
Để cánh chim bay tận cuối trời.
Lòng tự nhủ thầm nơi phố núi,
Anh cũng tìm em trong xa xôi.

Buồn quá em treo giọt nắng hồng,
Trên cánh chiều buông nhẹ nhớ nhung.
Mây ơi lác đác về đâu đó,
Đem cả tình yêu cho núi sông!

Đâu dễ em quên kỷ niệm mình!
Mỗi lần thu đến nắng lung linh.
Mỗi lần mưa bụi rơi trong mắt,
Em mộng thuyền mơ cập bến tình.

Đã mấy thu qua, vàng cuộc đời,
Bến lạ nghe hồn nặng tả tơi.
Trong gió em còn nghe văng vẳng,
Tiếng hát người đi tận biển trời!

Thôi biết cùng ai gửi tấc lòng,
Biển đời trôi nổi giữa long đong.
Anh như mây trắng bay biền biệt,
Em giữ cho nhau Giọt Nắng Hồng!

Linh Đắc

Những cánh diều lướt gió,
Bay lên cao, thật cao...
Bọn trẻ chúng mình,
Ngược gió lao nhao...
Đùa vui chạy thả diều.

Em: cô bé quần ống cao, ống thấp,
Chạy theo anh vì diều anh bay thẳng tắp,
Còn diều em cứ dúi đầu xuống dất,
Hàng thông cao reo không ngớt tiếng vi vu...
Tay che nắng thoáng nét buồn vô vọng.

Nhìn thấy em lọng cọng...
Anh đưa em cuộn chỉ dắt diều:
"Cầm hộ anh, đừng để nó vuột tay..."

Nhìn tóc anh trong ánh nắng hây hây,
Em thương quá như đám mây vừa che bóng,
Trái tim em nghe man mác hương yêu,
Anh mỉm cười, với ánh mắt: "Thương nhiều..."

*****

Chuyện ngày xưa, chỉ thế!
Tóc đuôi gà, cũng bắt dế, bắn bi,
Em theo anh trèo rào cao, trộm ổi,
Cuối xóm, đầu làng, cô bé chẳng nề chi,
Vì cô bé được bố chìu, không mắng,
Và anh biết em thích, quả đào, mận đắng...
Kèm muối ớt sẵn sàng chia nhau chấm...

*****

Rồi chiến cuộc, bọn tham tàn hung ác,
Cướp tuổi thơ, chôn sách vở học trò,
Bôi xóa nhòa đôi guốc mộc anh cho,
Nên từ đó cuộn chỉ diều vuột mất...

Diều ơi, em thất lạc,
Không còn bay theo gió ngược lưng đồi...
Cổng trường xưa đã khép lại, ngậm ngùi,
Như anh đã thay quân y.... từ đó.
Xưa quỳ vàng trước ngõ,
Anh thập thò hái để tặng em,
Cài lên tóc để thêm nụ cười duyên:
"Cô bé tóc dài hôm nay hiền quá...."
Rồi ly tan bọn hung tàn hối hả...
Anh không về, con đường cũ cũng buồn,
Em ra đi theo người bỏ xóm làng,
Miền Tự Do dang tay xin mời đón...

Vẫn ngóng về nơi xa trong nắng ấm,
Biết có còn con diều cũ thân thương?...

*****

Hơn 40 năm xa Quê Hương,
Vẫn mái tóc dài hơn gối, của anh,
Thành cuộn chỉ cột tình em còn lại,
Vương trong ấy cánh diều cao vời vợi,
Như sợi chỉ diều anh đã trao tay em,
Em nhớ anh, dù tuổi thơ đã mất,
Gió chiều nay thổi mái tóc tung bay,
Làm tim em ngất ngây,
Thương tóc bồng của anh xòa xuống trán,
Nụ cười hiền anh trải những cánh diều.

*****

Bây giờ anh ở đâu?
Chiều nay cánh diều còn bay cao?
Nhìn xuống đời tan tác...
Dù tóc em vẫn dài trong chiều mưa lác đác...
Vẫn cuốn trọn tình nhau.

Linh Đắc

TRĂNG NHỚ

Đêm đã lụn tàn
Sao ngàn lạc lối
Trăng treo bối rối
Thẹn thùng nửa gối... nửa mây che...

Xưa lạc lối về
Tóc thề chải vội
Môi hường đắm đuối
Chờ ai về trên lối cũ bên nhau...

Bốn mươi năm âu sầu
Sóng đùa câu lỡ hẹn
Khúc nhạc nào cắt xén?
Bản tìm nhau mãi nghẹn chuyến đò sang?

Gió nhẹ lướt ngang
Tình ơi, tan tác...
Tay ngà hốc hác
Hồng vân ơi! Xin rải rác nhớ nhung....

Linh Đắc

Trăng Già

Trăng Già
Trăng nằm phơi ghềnh đá
Đêm hối hả buông lơi
Sóng vỗ lục bình trôi
Bồi hồi con nước lạ.
Ánh đèn vàng nghiệt ngã
Lệ lã chã thầm rơi
Con phố vắng không người
Giữa cuộc đời lặng lẽ.
Tiếng đàn vang rất khẽ
Câu hát nhè nhẹ vang
Đáy cốc đắng dở dang
Nhịp tàn trên sàn nhảy.
Anh ôm lấy mối sầu
Em thả trôi vầng tóc
Ta cố cười, gượng khóc
Câu từ biệt đêm nay.
Môi đắng, buốt vòng tay
Vai gầy vương tóc rối
Mai xa nhau vời vợi
Thuyền bỏ bến xa xôi.
Em ở lại bồi hồi
Thương cho đời chinh chiến
Dù đôi câu quyến luyến
Chỉ xao xuyến lòng nhau.
Trăng đã khuất vườn sau
Đêm kinh cầu đã tắt
Sân khấu im tiếng hát
Đời hiu hắt lối về.
Bao mùa trăng đã dại
Vẫn vất vưởng đầu ghềnh
Đêm lạnh vắng buồn tênh
Khúc nhạc tình lạc giọng.

Linh Đắc

Quán Gió

Trăng vất vưởng, nằm bơ vơ quán gió,
Dế ru buồn, đêm ngủ dật dờ khua.
Dốc chiêm bao hồn thênh thang bỏ ngỏ
Gió vi vu xao động mảnh tình xưa.

Em ngồi đó nghe sầu thương trĩu nặng,
Con sông dài ẻo lả cựa mình trôi,
Chiếc cầu đêm nhìn trăng soi vằng vặc,
Tiễn mùa thu lần lượt lá vàng rơi.

Thơ em viết chìm trong mơ tan nát,
Chữ đục ngầu xoáy nhẹ giữa thinh không,
Vùng địa đàng xin cho vào quên lãng,
Khúc nhạc buồn bên quán gió cầu sương.

Dốc chiêm bao hồn thênh thang bỏ ngỏ,
Dế ru buồn đêm ngủ dật dờ khua.
Trăng vất vưởng nằm cô đơn quán gió,
Gió vi vu xao động mảnh tình xưa.
Linh Đắc

Phố Xưa

Phố xưa lác đác mưa bay,
Có viên sỏi nhỏ sầu cay bước hiền.
Cây cao vẫn đứng lặng thinh,
Chờ em mang ngọn gió lành về ngang.
Nhưng bao năm tháng ngỡ ngàng,
Cây cao vẫn đứng, lỡ làng phố xưa.
Hôm nào loáng thoáng giọt mưa,
Anh nghe như bước em vừa về qua.
Mắt cay, hay hạt mưa nhòa,
Anh tìm phố cũ em qua một lần.
Nhưng cơn bụi đỏ trong sân,
Chờ nhau nên sỏi cuộn gần bước chân.
Xin em qua phố một lần,
Để anh tìm lại chút tình trong mưa.
Linh Đắc